

[Hedelund.]

forslags § 2. Den frie Dispositionsret, der blev givet den højtærede Minister for offentlige Arbejder over Vejfondens Millioner, og den urimelige Størrelse, denne fik, kan føres tilbage til disse Forhandlinger, hvor vi var lukket ude. Forholdet vilde have været meget mere grelt, hvis de Konservative i Folketinget havde faaet deres Villie og deres i Folketinget fremsatte Forslag var blevet vedtaget i Landstinget. Heldigvis kom Venstres Medlemmer i Landstinget den Gang paa Talefod med de Konservative i dette Ting og fik Forholdet noget forbedret.

Vi kunde fra vor Side selvfølgelig kun med Tilfredshed se, at de Konservative i Vinter havde opdaget, at det var en gal Formulering, de ved deres Trekantsforhandlinger havde faaet givet Forslaget. Jeg skal om hele dette Forhold henvise til den Forhandling, der fandt Sted ved tredje Behandling i Foraaret. Jeg skal indrømme, at jeg var ikke blid i min Kritik, men paa Højde med den konservative Ordfører kunde jeg ikke komme. Havde det staaet til den konservative Ordfører, havde Ministeren for offentlige Arbejder i Dag ikke heddet Friis-Skotte. $\frac{1}{2}$ var den Gang, som vi er det i Dag, imod den Urimelighed, at der paalægges Kommunerne ekstra Byrder, fordi de ønsker Andel i de ekstraordinære Vejmillioner, og vi ønsker at fastholde vort Standpunkt, vi har præciseret det i vort Ændringsforslag i § 2.

Som bekendt blev der ikke i dette høje Ting ført nogen reel første Behandling af det fra konservativ Side fremsatte Forslag, og man er derfor officielt set uvidende om, hvorledes Socialdemokrater og Radikale i dette Ting vilde have stillet sig til dette konservative Forslag, som de nu har givet deres hele og fulde Tilslutning; dog har man selvfølgelig hørt Udtalelser, der gik ud paa, at de to Regeringspartier ikke under nogen Omstændigheder vilde have med dette Forslag at gøre, at det var ganske urimeligt og meningsløst, og at det hurtigst muligt burde føres til Afgørelse med Forkastelse i Folketinget, da hele Spørgsmaalet var udebatteret i forrige Rigsdagssamling.

Disse Udtalelser blev fremsat som Indledningsbemærkninger i det eneste 10 Minutters Udvalgsøde, der blev afholdt i denne Sag. Det blev fremsat af Udvalgets ærede Formand og tiltraadt af det ærede radikale Medlem. At denne Opfattelse af Stillingen til Forslaget var de to Partiernes officielle Stilling, fremgaar af den første Behandling, der fandt Sted om vort Forslag ovre i

Landstinget. Jeg maa tilstaa, at man i nogen Grad forbavses, naar man gennemlæser Forhandlingerne i Landstinget fra den 8. Oktober og i Dag, den 17. Oktober, her i Folketinget staaer overfor et Forslag, der fastslaar den stik modsatte Opfattelse af de Udtalelser, der blev fremsat i Landstinget af de to Ordførere, Landstingsmændene H. P. Jensen og Gunnar Fog-Petersen, repræsenterende henholdsvis Socialdemokratiet og det radikale Parti.

Den ærede førstnævnte Landstingsmand mener, at det er et ganske besynderligt Tidspunkt at fremsætte saadant et Forslag om Benzinafgift paa, hvorved man vil paalægge en Beskatning af ca. 10 Mill. Kr., og at det er en underlig Maade at ville hjælpe Erhvervene paa. Han kommer i sine Udtalelser ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt man kunde tænke sig, at de store Benzinselskaber vilde paatage sig denne Skat, men han svarer sig selv og siger:

„Nej, den bliver sikkert lagt over paa Erhvervene. Erhvervene, som netop beder Rigsdagen om Støtte og Hjælp, faar et saadant Forslag stukket ud, og saa kan de overveje det og se, om det kan blive til Gavn for deres Virksomhed.“

Længere henne i Talen udtaler han sig endnu mere drastisk, idet han udtaler, at der er en meget stærk Konkurrence mellem Bilerne i Øjeblikket, en saa skarp Konkurrence,

„at den sikkert vil bringe mange til at gaa nedenunder og hjem, og bliver der yderligere lagt Byrder paa dem, bliver det endnu værre“.

Den ærede Landstingsmand kommer formentlig paa Mandag til at stemme for at lægge yderligere Byrder paa.

Den ærede Landstingsmand Hr. Gunnar Fog-Petersen, som talte paa det radikale Partis Vegne, udtalte sig overordentlig drastisk og kategorisk, og jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere en enkelt Udtalelse af den ærede Landstingsmand. Han siger:

„Det forekommer mig at være et ildevalgt Tidspunkt til at forhøje denne Afgift nu, hvor man ikke bør lægge yderligere Byrder paa Erhvervslivet, men snarere i en Overgangstid skulde lette Erhvervslivets Byrder. Af den Benzin, der hver Dag bruges paa vore Landeveje, tror jeg at turde sige, at de 90 pCt. benyttes til Erhvervskørsel, og en Forhøjelse af Benzinafgiften vil derfor betyde en ny Skat paa Erhvervene. Hvis man vil lette Kommunernes Byrder, maa der findes andre Veje dertil end ensidigt at